

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr Martinem Rybníkářem
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 8. 2021, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích
a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 10. 8. 2020 v 8:55 hodin, na silnici č. D/7 - Postoloprty u 56. km ve směru na Prahu (GPS N50'21.8930, E013'41.1670), při řízení motorového vozidla tovární značky X registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou svislým dopravním značením č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ na 80 km/h. Silničním laserovým rychloměrem LaserCam4 mu byla naměřena rychlost jízdy 139 km/h, po zohlednění odchylky měřicího zařízení (u rychlostí nad 100 km/h $\pm 3\%$) byla jeho rychlost jízdy 134 km/h, nejvyšší dovolenou rychlost tedy překročil nejméně o 54 km/h.
2. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a podle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Ve včasné podané žalobě žalobce se zamítnutím odvolání pro opožděnost nesouhlasil. Namítal, že žalovaný nesprávně stanovil datum doručení prvostupňového rozhodnutí. Podle žalovaného mělo být doručeno dne 26. 8. 2021 za užití fikce doručení na adresu trvalého pobytu žalobce: X. Žalobce však v průběhu přestupkového řízení e-mailem ze dne 5. 4. 2021 požádal správní orgán I. stupně, aby mu bylo doručováno na adresu X, kde v té době fakticky pobýval. Pokud správní orgán I. stupně doručoval prvostupňové rozhodnutí nesprávně na adresu trvalého pobytu, nemohla nastat fikce doručení.
4. V dalším žalobním bodu žalobce brojil proti neumožnění účasti u ústního jednání. Vyrozumění
o jeho konání bylo totiž žalobci doručováno stejným způsobem jako prvostupňové rozhodnutí, tedy vadně na adresu trvalého pobytu.
5. Žalobce také namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Správní orgán I. stupně totiž nezjistil, zda byla svislá dopravní značka č. B 20a - „Nejvyšší dovolená rychlost“ 80 km/h, popsaná ve výroku rozhodnutí, v daném úseku správně umístěná. Žalobce tvrdil, že byla umístěna nesprávně, a proto ji nemohl při řízení vidět.
6. Vzhledem k tomu, že popsaná pochybení správního orgánu I. stupně žalovaný nenapravit, navrhoval žalobce, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Zjištění ze správního spisu

8. Přestupek žalobce oznámila Policie ČR správnímu orgánu I. stupně. Spolu s oznámením přestupku mu postoupila úřední záznam o přestupkovém jednání žalobce ze dne 10. 8. 2020 a záznam o přestupku s naměřenou rychlostí 139 km/h včetně fotodokumentace žalobcova vozidla, ověřovacího listu rychloměru LaserCam4 a potvrzení o školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru LaserCam4. Správní orgán I. stupně měl k dispozici i výpis z evidenční karty řidiče.
9. Příkazem ze dne 10. 9. 2020 byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem. Proti příkazu si žalobce podal odpor.
10. Správní orgán I. stupně žalobce dne 15. 10. 2020 předvolal k ústnímu jednání nařízenému na den 9. 12. 2020. Z tohoto termínu se žalobce písemně omluvil. V reakci na nové předvolání byla správnímu orgánu I. stupně doručena další omluva ze dne 5. 4. 2021, odeslaná z e-mailové adresy X. Obsahovala pouze jméno žalobce, nikoli však jeho zaručený podpis. Její součástí byla rovněž žádost o změnu doručovací adresy na adresu X. Po dalších omluvách ze strany žalobce byl výše označený přestupek projednán při ústním jednání dne 20. 7. 2021. Na toto jednání se žalobce nedostavil.
11. Dne 9. 8. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž byl žalobce shledán vinným ze shora popsaného přestupku. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí na adresu jeho trvalého bydliště X dne 26. 8. 2021. Správnímu orgánu I. stupně bylo následně dne 27. 9. 2021 z datové schránky společnosti X doručeno podání označené jako odvolání, jež bylo podepsáno žalobcem. V něm bylo požadováno zrušení prvostupňového rozhodnutí z důvodu neumožnění osobní účasti žalobce na ústním jednání. Na toto podání reagoval správní orgán I. stupně výzvou ze dne 1. 10. 2021, v níž žalobce vyzval k opravě opožděného odvolání do pěti dnů od doručení výzvy s odůvodněním, že podání lze učinit pouze z datové schránky, která byla zřízena fyzické osobě. Na tuto výzvu žalobce nereagoval. Dne 3. 2. 2022 obdržel správní orgán I. stupně podání označené jako doplnění odvolání. Kromě neumožnění účasti na ústním jednání, žalobce namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu.
12. O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Podle žalovaného bylo prvostupňové rozhodnutí žalobci doručeno fikcí dne 26. 8. 2021. Následujícího dne začala běžet 15ti denní odvolací lhůta, která marně uplynula dne 10. 9. 2021. Dne 11. 9. 2021 nabylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně právní moci. Odvolání ze dne 27. 9. 2021 proto žalovaný vyhodnotil jako opožděné a dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jej zamítl. K doručování fikcí na adresu trvalého pobytu žalobce žalovaný konstatoval, že e-mail bez zaručeného elektronického podpisu ze dne 5. 4. 2021, který byl odeslán z adresy X,

nebyl v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu doplněn, a proto k němu nebylo ze strany správního orgánu I. stupně přihlédnuto. Z tohoto důvodu bylo žalobci i nadále doručováno na adresu trvalého pobytu.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Ve věci proběhlo dne 6. 10. 2022 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své právní argumentaci. Právní zástupce žalobce zdůraznil, že žalobce jako laik považoval e-mailové sdělení adresy pro doručování za dostatečné, a žalovaný postupoval přepjatě formalisticky, pokud k němu z důvodu chybějícího zaručeného podpisu nepřihlédl. Návrh právního zástupce žalobce na doplnění dokazování fotografií, z níž by bylo patrné umístění rychloměru, soud zamítl, neboť to považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za zcela nadbytečné.
15. Podle ustálené judikatury rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřípustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřípustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, č. 2127/2010 Sb. NSS, ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, ze dne 11. 7. 2016, č. j. 1 As 121/2016-42, č. 3451/2016 Sb. NSS, či ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 Azs 174/2017-51).
16. V žalobcově věci je proto na místě vyřešit otázku, zda podal včasné odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
17. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
18. Podle § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na

její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena. Podle § 23 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Zároveň s oznámením o neúspěšném doručení se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu).

19. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
20. Za stěžejní považuje soud žalobní námitku, dle níž bylo prvostupňové rozhodnutí žalobci doručováno nesprávně na jinou adresu, v důsledku čehož nemohlo být odvolání proti tomuto rozhodnutí vyhodnoceno jako opožděné.
21. Soud se proto nejprve zabýval tím, zda bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno žalobci v souladu s výše citovanou právní úpravou. Ze shora uvedené právní úpravy je zjevné, že pokud si žadatel v konkrétním řízení nezvolil adresu pro doručování, doručuje se mu na adresu místa trvalého pobytu. Doručení je možné i náhradním způsobem, tzv. fikcí. Doručení fikcí je charakteristické tím, že činí z doručení formalizovaný úkon, který nebere ohled na to, zda a kdy se účastník řízení s písemností skutečně seznámil. Tento způsob doručení má za cíl zamezit především obstrukčnímu postupu účastníka řízení, který by záměrně mařil doručování, a tím i postup v řízení. Tím je však v napětí s účelem doručování, kterým je zajistit, aby se účastník řízení s doručovaným dokumentem skutečně mohl seznámit. Proto může být náhradní doručení uplatněno jen tehdy, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13).
22. Prvotní podmínkou pro to, aby mohla být písemnost doručena fikcí, je, že je doručována na správnou adresu v jejich zákonné posloupnosti. V tomto ohledu prvostupňový orgán nepochybil. Je sice pravdou, že se žalobce pokusil správnímu orgánu I. stupně sdělit novou adresu pro doručování ve smyslu podle § 19 odst. 4 správního řádu. Učinil tak ovšem prostřednictvím e-mailové zprávy ze dne 5. 4. 2021, jež neobsahovala žalobcův ověřený podpis.
23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, publ. pod č. 2041/2010 Sb. NSS „*Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele*“

vyzývat. “Tento názor Nejvyšší správní soud potvrdil např. v rozsudku ze dne 23. 3. 2012, č. j. 4 Ads 5/2012-16, dle kterého „stěžovatelce vyplývala povinnost doplnit či potvrdit své podání učiněné elektronickou formou bez zaručeného elektronického podpisu přímo ze zákona, tedy z ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, a proto nebylo povinností správního orgánu vyzývat ji k doplnění či potvrzení jejího podání. Pokud tak správní orgán prvního stupně učinil, bylo to toliko projevem jeho dobré vůle“, či v nedávné době v rozsudku ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 As 193/2020-30.

24. Jelikož žalobce své podání ze dne 5. 4. 2021 nepotvrdil v souladu s postupem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu, správní orgán I. stupně k jeho obsahu správně nepřihlížel. S ohledem na to, že mu nebyla řádně sdělena jiná adresa pro doručování než ta, která byla evidována v informačním systému evidence obyvatel, doručoval žalobci i nadále všechny písemnosti včetně prvostupňového rozhodnutí na adresu jeho trvalého bydliště.
25. Další podmínkou úspěšného doručení fikcí je, že po neúspěšném pokusu o doručení zásilky je o něm adresát informován uložením oznámení v domovní schránce nebo na jiném vhodném místě, spolu s poučením a výzvou k vyzvednutí písemnosti. Zásilka je následně uložena a připravena k vyzvednutí. Naplnění tohoto postupu musí být správní orgán schopen prokázat, přičemž bude obvykle vycházet z dokladů doručujícího orgánu, které mají průběh doručování osvědčovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36). Z praktického hlediska tak správní orgán vychází především z tzv. doručeky, na níž musí být okolnosti doručování popsány.
26. V posuzovaném případě má soud za to, že z obálky nedoručené zásilky obsahující prvostupňové rozhodnutí ze dne 13. 8. 2020, jež byla vrácena odeslateli, je naplnění uvedeného postupu zřejmé. Jelikož nebyl adresát zastižen, byla zásilka dne 16. 8. 2021 uložena a připravena k vyzvednutí. Žalobce byl k jejímu vyzvednutí vyzván. Z uvedeného vyplývá, že zákonné podmínky pro doručení fikcí byly splněny a prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno dne 26. 8. 2021.
27. Se závěry žalovaného ohledně běhu odvolací lhůty se proto krajský soud ztotožnil. Odvolací lhůta skutečně začala běžet dne 27. 8. 2021 a marně uplynula dne 10. 9. 2021. Žalobcovo odvolání odeslané datovou schránkou dne 27. 9. 2021 tak nebylo podáno včas.
28. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný rozhodl správně, když odvolání jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl, neboť bylo podáno po uplynutí lhůty k podání odvolání. K dalším žalobním námitkám se již nevyjadřoval, neboť, jak bylo uvedeno výše, správní soud je oprávněn přezkoumávat pouze skutečnost, zda se jednalo o opožděné či nepřípustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

30. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
31. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání

lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. října 2022

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.